

Nieuwjaarstoespraak van de voorzitter

Mooie toekomst SV De Rijk in het verschiep

Het bestuur van SV De Rijk wenst u een gelukkig en gezond 2015.

Velen onder u zullen in november van het vorige jaar minzaam hebben geglimlacht in de aanloop naar die merkwaardige gemeenteraadsverkiezingen. De politieke partijen van het voormalige Graft-De Rijk, ik moet het helaas zo formuleren, struikelden in de verkiezingsprogramma's over elkaar om de eer op te eisen van de renovatie van ons complex. In werkelijkheid hebben zij niet meer gedaan dan ingestemd met een prima compensatie voor het feit dat wij een veld hebben ingeleverd voor de Brede School. Ik geef toe dat het ons goed uitkwam, in die zin dat we anders op zo'n korte termijn nooit in het bezit waren gekomen van een kunstgrasveld. Toen eenmaal duidelijk werd dat Graft-De Rijk zou fuseren met Alkmaar, werden de kansen daarop groter, omdat het sportbureau van die gemeente overal nepmatten aanlegt. Alleen zouden wij dan de club decennia hebben opgezadeld met een hoge jaarlijkse huursom. Want ook in de Kaasstad gaat voor niets de zon op.

Nee, wij hebben nu een andere prijs moeten betalen voor vernieuwingen. Het is immers schipperen met de ruimte omdat we een veld hebben ingeleverd, maar er zal ongetwijfeld ooit nog wel eens een tweede kunstgrasveld worden ontrold zodat we qua capaciteit weer wat ruimer in ons jasje komen te zitten. En even op die verkiezingsprogramma's terug te komen: het zijn in mijn optiek toch vooral de vrijwilligers van de vereniging die de kantine hebben verbouwd, ervoor zorgden dat er een prachtig terras werd aangelegd, dat de karakteristieke tribune als nieuw weer langs het veld prijkt en zo kan ik nog wel even doorgaan.

Zelf ben ik import en woon pas zeventien jaar in dit mooie dorp. Toch heb ik met enige weemoed het einde van Graft-De Rijk ondergaan. De nieuwe fusie wordt als een soort godsgeschenk gepresenteerd, maar het is ook wel ergens een zwakgebod dat een historische gemeente na zoveel eeuwen even in een paar jaar wordt opgedoekt. Alkmaar krijgt een prachtige parel in de schoot geworpen en zal stilletjes in zijn vuistje lachen. Leegwater zou in de zeventiende eeuw ook al hebben gelonkt naar Alkmaar, lees je dan. Ik geloof er geen snars van. Ik hoop dat het gevoel van Graft-De Rijk zoals dat vanaf 1970 is opgebouwd, voortleeft hier in de kantine, op de velden, het terras en de tribune.

Ik heb het eindfeest dan ook maar even aan mij voorbij laten gaan. Ik ben toch al niet zo'n feestganger, maar om nou je eigen opheffing te vieren ging me net te ver. Ik weet ook niet of het zo leuk is dat we nu op afstand moeten communiceren met iemand achter een bureau in Alkmaar die je nooit ziet. Of dat we 34 kilometer vice versa

moeten rijden om ons grofvuil weg te brengen. Of dat we voor gemeentezaken voortaan alleen nog terecht kunnen bij een loket in het verzorgingshuis. Het gemeentehuis in Alkmaar ligt op achttien kilometer. Als je niet over een auto beschikt ben je net zoveel tijd kwijt als vroeger met de postkoets.

We zijn De Krim geworden van Noord-Holland. Maar er kleven niet alleen nadelen aan deze vrijwillige annexatie. Voor het bestuur van SV De Rijk betekent de fusie een einde van de jarenlange strijd met het gemeentebestuur. Die begon in 2005 toen de wethouder Sport voor onze neus een folder van een grasmaaier op tafel ontvouwde en vertelde dat we daarmee ons eigen gras moesten gaan maaien. De man had geen idee dat dit werk aan strenge arboregels is gebonden. Het klonk als een huisbaas die het schilderen van zijn pand wilde laten betalen door de huurder. Gelukkig werd er uiteindelijk na veel onderhandelen in 2006 een bevredigende regeling getroffen.

Ondertussen heb ik heel wat keren in de raadszaal een pleidooi gehouden om SV De Rijk te helpen aan een betere accommodatie. Overal in Noord-Holland zijn door de gemeenten kunstgrasvelden aangelegd, zonder dat daar wat tegenover stond. We probeerden ten einde raad een deal te sluiten met Mart Leek van Hotel Rijper Eilanden. Een sporthal op ons trainingsveld, voor onder anderen gehandicapten in ruil voor kunstgras op zijn kosten, had het gehaald als het vorige college enkele weken langer was aangebleven. Maar de verkiezingen in 2010 gooiden roet in het eten en zorgden voor andere wethouders. Het inleveren van een veld voor kunstgras moet wethouder Lino Zwitselaar op het idee hebben gebracht voor de locatie van de Brede School. Het was slikken of stikken. Eind 2012 werd ons door de burgemeester nog de huur opgezegd. We wilden onze huid zo duur mogelijk verkopen en na twee jaar onderhandelen kwamen we in het voorjaar van 2013 pas enkele uren voor de persconferentie tot een akkoord dat er financieel goed uitzag.

Ik ben benieuwd wat onze ervaringen met de Alkmaarse politiek worden. In Graft-De Rijk heb ik niet het idee dat er afgelopen tien jaar naar de stem van het volk is geluisterd. Hoe kun je anders een vereniging die bijna een kwart van de bevolking vertegenwoordigt zo negeren? Er is ons aangeboden om met de jeugdafdeling op de stoep van het gemeentehuis actie te voeren. Een kraanverhuurder wilde de hinderlijke 'vuilniscontainer' JOP wel even verplaatsen naar het parkeerterrein aldaar. Gelukkig hoefde het zover niet te komen.

De kans was niet groot geweest dat de heren en dame in het gemeentehuis zich er iets van hadden aangetrokken. Zoals ze ook hun eigen gang gingen op andere gebieden ondanks handtekeningenacties, publieke opinie in krantenartikelen of zelfs een rechtszaak bij de Raad van State. Arrogantie van de macht. Ik zie wekelijks in de krant op foto's een grijnzende oom met een baardje en een vriendelijke tante een bos bloemen overhandigen aan stokoude dorpsgenoten. Ik had liever gehad dat ze wat meer naar de stem van het volk hadden geluisterd.

Hij is absoluut niet van mijn partij, maar we zijn in al die jaren wél steeds gesteund door Leo van Etten die zich verdiept in wat er leeft onder het volk en ook oplossingen aandraagt. Pieter Dijkman is een no nonsensfiguur die graag investeert. Dat willen wij natuurlijk ook. Wethouder van Sport Joop Klukhuhn werd pas echt enthousiast toen zijn kleindochter van vier zei dat ze via Ajax naar FC Barcelona wilde. En na deze mensen houdt het echt wel op.

Nu het voetbal. SV De Rijk staat wederom voor een belangrijk jaar. In maart hopen we de eerste paal te slaan voor onze nieuwe kleedaccommodatie aan de oostzijde. Het gaat om acht kleedkamers met vloerverwarming, een bestuurskamer, een massageruimte en een doorloop naar de kantine. De financiering hiervoor is voor 95 procent rond. Maar acties en benaderde fondsen zullen voor het ontbrekende bedrag moeten zorgen. Daarvoor vragen we weer de hulp van mensen die de armen uit de mouwen willen steken en SV De Rijk een warm hart toedragen. En ook de inrichting van de kleedkamers zal een zware wissel trekken op ons legioen van vrijwilligers. Maar als dat eenmaal is voltooid staat er voor de komende dertig jaar weer een prachtige accommodatie. En ik voorzie een spetterend openingsfeest in het najaar.

Op sportief gebied kunnen wij u mededelen dat wij, geheel tegen onze gewoonte in, het contract met onze hoofdtrainer Peter van der Zwaan met twee jaar hebben verlengd. Wij willen hem de kans geven wat op te bouwen. Er is een wederzijds vertrouwen en dat werd vastgelegd in een meerjarige overeenkomst. De komende jaren verwachten wij doorstroming van veel talent en dat moet uitmonden in betere prestaties van het eerste elftal.

Momenteel staan de eerste teams van de A-, B- en C-junioren in de topdrie op de ranglijsten. Dat is zeker ook de verdienste van onze technische commissie. Ik ben verder verguld met het feit dat in het jaar dat de Oranje Leeuwinnen voor het eerst deelnemen aan het WK, onze vrouwelijke Walvisvaarders winterkampioen zijn geworden. En dat geldt ook voor de C1 van de meiden en de B1-junioren en E4-pupillen bij de jongens.

Kortom, er gloort een mooie toekomst voor SV De Rijk. Wij laten ons nooit verkwanselen en zullen bij een fusie altijd de grootste partij zijn.

Erik Oudshoorn.